آرمان ملی

روزنامه صبح ایران

شماره ۱۳۶۱

شنبه ۱۲ • ۰۶ • ۱۴۰۱

۰۶ صفر ۱۴۴۴

۰۳ سپتامبر ۲۰۲۲

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

armanmeli.ir

احساس کردم که یک جای کار لنگ می‌زند

روایت حسن روحانی از دیدار انجام نشده با ترامپ

واقعیت این است که همیشه یک نفر باید مخالف حرف بزند که من تحریک شوم و حرف بزنم

آرمان ملی: در اذهان بسیاری هست که چه اندازه به روحانی و ظریف تهمت مذاکره مخفی با ترامپ را زدند اما اکنون حقیقت عیان شده است. مهر ۹۷ نشریه آمریکایی «نیویورکر» گزارش داد که به‌رغم تحرکات امانوئل مکرون برای برقراری تماس تلفنی ...

صفحه ۳

مصطفی اقلیما در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

نباید سرمایه اجتماعی را به اقتصاد گره زد

برجام نمی‌تواند سرمایه اجتماعی را افزایش بدهد

صفحات ۶و۷

«آرمان ملی» پاسخ ایران به آمریکا پیرامون احیای برجام را بررسی می کند

توافق در دست انداز

● **حسین امیر عبداللهیان:** در فرآیند پاسخ، تسریع و تسهیل جمع‌بندی مذاکرات را مدنظر قرار داده‌ایم

آمریکا: پاسخ ایران غیرسازنده است

صفحه ۳

افتتاح پروژه بزرگ آب شرب ۲۶ شهر و ۱۶۰۰ روستا در پنجمین سفر رئیسی به خوزستان

حق به حقدار رسید

رئیس جمهور:

مشکلات کشور را می توان با مدیریت صحیح به سرعت رفع کرد

صفحه ۲

«آرمان ملی» به بررسی پیامدهای مثبت و منفی قطع صدور گاز روسیه به اروپا می پردازد

فرصت طلایی برای گاز ایران

سیدعلی حسینی کارشناس انرژی:

با بهره بردن از این فرصت طلایی در شرایطی که دسترسی اروپا به گاز روسیه محدود شده است می‌توان اقدام به انعقاد قراردادی با آلمان کرد که در این حوزه صاحب تکنولوژی و صنعت برتر است تا پروژه LNG را تکمیل کرده و در قبال آن به این کشور ال ان اجی صادر کنیم.

صفحه ۴

عباس معروفی درگذشت

در سوگ خالق «سمفونی مردگان»

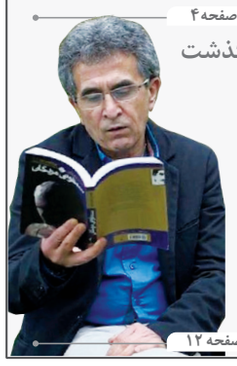

صفحه ۱۲

سخن روز

توافق در انتظار پاسخ سریع آمریکا

عبدالرضا فرجی‌راد

تحلیلگر مسائل بین‌الملل

روند مذاکراتی که انجام می‌شد به نحوی بود که در جلسه آخر اختلافات کم و کوچک می‌شد و شاید هم بتوان گفت که بزرگ‌ترین مانع همین پادمان بود که رئیس‌جمهور و وزیر امورخارجه طی روزهای گذشته در سخنرانی اعلام کردند که تا مساله پادمان حل نشود و این اتهامی که آژانس به ایران زده حل نشده و پرونده بسته نشود هیچ توافقی به‌دست ...

صفحه ۲

یادداشت ۱

مذاکرات نفس‌گیر برجام

یوسف مولایی

استاد دانشگاه

مذاکرات برجام پیچیده شده و ممکن است جنگ اوکراین و مواضع روسیه هم در به تاخیر افتادن مذاکرات موثر باشد. از نظر موازنه قدرت و تصمیم گیری یک طرف آمریکاست با اینکه از برجام خارج شده ولی در مذاکرات جایگاه قبلی خود را دارد. با طناب‌کشی‌ها و کش و قوس‌هایی که ایجاد شده، موضوع ...

همین صفحه

یادداشت ۲

پایان ماه عسل دولت و مجلس نزدیک است

محمود میرلوحی

فعال سیاسی

مرحوم هاشمی رفسنجانی در ارتباط با نظر امام در مورد کاندیداتوری آقای بهشتی نقل می کردند زمانی که دلایل خود را در ارتباط با کاندیداتوری آقای بهشتی به امام گفتم امام فرمودند که بروید و به جای این کارها مجلس را قوی کنید. در قانون اساسی و دو سه دوره ابتدایی مجلس نشان داده شد هر زمان مجلس از ...

صفحه ۲

مذاکرات نفس‌گیر برجام

یوسف مولایی

استاد دانشگاه

مذاکرات برجام پیچیده شده و ممکن است جنگ اوکراین و مواضع روسیه هم در به تاخیر افتادن مذاکرات موثر باشد. از نظر موازنه قدرت و تصمیم گیری یک طرف آمریکاست با اینکه از برجام خارج شده ولی در مذاکرات جایگاه قبلی خود را دارد. با طناب‌کشی‌ها و کش و قوس‌هایی که ایجاد شده، موضوع برجام حداقل به این زودی‌ها حل نمی‌شود و ازطرفی تا یکی، دو هفته دیگر اجلاس شورای آژانس بین‌المللی است و احتمالا تصمیم شدیدی علیه ایران اتخاذ و قطعنامه تندتری صادر می‌شود که کمکی به حل موضوع نمی کند ولی طرفین در موقعیتی هستند که نه می‌خواهند خاتمه مذاکرات را اعلام کنند که شکست خورده و نه می‌خواهند برجام را احیا کنند. درحقیقت هر دو دارند با زمان بازی می کنند و مسائلی دارند که فکر می کنند در زمان حل می‌شود و به نفعشان هست که به عقب بیندازند. ایران فشاری که قبلا روی دوش خود از نظر تامین منابع اقتصادی احساس می کرد، با توجه به گشایش‌هایی که بعد از بحران اوکراین به وجود آمده و ایران می‌تواند نفت خود را بفروشد یا به نحوی انتقال دهد، دیگر آن فشار سابق را ندارد و می‌خواهد به خطوط قرمز و محوری که برای مذاکرات تعیین کرده، حتما دست پیدا کند. برای ایران دو، سه مطلب کاملا حیاتی است. مساله پادمانی که ایران می‌خواهد قبل از احیای برجام موضوع پادمان حل شود و پرونده ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بسته شود. مساله تحریم‌هاست که می‌خواهد یکجا یا به صورتی لغو یا معلق شود و خواستار آزادسازی دارایی‌های خود است که در زمان کوتاه‌تری انجام بگیرد. ضمن اینکه برای تضمین‌ها هم دارد مذاکره می کند و سعی می کند از دولت فعلی غیر از امضای برجام، تضمینی به صورتی که ممکن است را بگیرد. از آن طرف هم آمریکا نمی‌خواهد مواضع خود را تغییر دهد و به نظر می‌رسد که روی مواضع فعلی خود باقی است و نمی‌خواهد توافقی بکند که به نوعی به جناح رقیب خود در انتخابات پیش‌رو امتیاز دهد پس ترجیح می‌دهد که زمان بخرد و انتخابات را پشت‌سر بگذارد تا در تبلیغات خود عنوان کند که کوتاه نیامده، موضوع در کنترل‌شان هست و ایران از آمریکا امتیازی نگرفته است. درواقع هر دو به نوعی به یک تعویق زمان نیاز دارند از این رو بعید به نظر می‌رسد در یکی، دو هفته آینده تحول خاصی رخ دهد. در این میان آمریکا قطعا تا اینجا هم تا حدودی به حرف اسرائیل گوش داده و هماهنگی‌هایی صورت گرفته است. آمریکایی‌ها از این موضوع مطمئن هستند که ایران هرقدر هم در غنی سازی پیشرفت کرده باشد، هنوز از گریز هسته‌ای فاصله دارد. وگرنه اگر نگرانی زیادی احساس می کرد، انعطاف بیشتری نشان می‌دهد. خط قرمز آمریکا همین است که فعالیت هسته‌ای ایران از مسیر صلح آمیز خارج شود و با اطلاعاتی که دارد تا حدودی خیالش راحت است و نمی‌خواهد امتیاز بیشتری دهد. از طرفی به دلیل مشکلاتی که با تندروهای داخلی و هواداران ترامپ در کنگره دارد، هر توافقی بکند مورد انتقاد قرار می گیرد و در انتخابات فرصت را از دست می‌دهد. از این رو به نوعی فعلا تا انتخابات همین طور وضعت را معلق بین بله یا خیر نگه دارند و نه جواب مثبت و نه منفی دهند که انتخابات شکست نخورد و مذاکرات را غیرمستقیم و به شیوه‌ای که تابه‌حال ادامه دادند، ادامه دهند تا انتخابات برگزار شود. از این رو بعید به نظر می‌رسد قبل از انتخابات توافقی صورت بگیرد.

کاهش التهابات عراق با «سیاست‌ورزی» مدبرانه

محمد انیسی طهرانی

کارشناس سیاست بین‌الملل

بیش از ۹ ماه پس از برگزاری انتخابات پارلمانی عراق در ۱۰ اکتبر ۲۰۲۱ (۱۸ مهر ۱۴۰۰)، رهبران سیاسی نه تنها موفق به تعیین رئیس‌جمهور و تشکیل دولت نشدند بلکه التهابات و آشوب بر صحنه سیاست این کشور سایه افکنده است. شرایط امروز عراق نتیجه فرآیندی است که تظاهرات و تحصن در پارلمان و سایر نهادهای قانونی جایگزین سیاست‌ورزی خردمندانه شده است که البته همه گروه‌های سیاسی در این حالت هرج و مرج گونه نقش‌آفرین بوده‌اند البته با سهم‌هایی که یکسان نیستند. برای فهم دقیق‌تر باید به گذشته نه چندان دور و نتایج انتخابات ۱۰ اکتبر نگاهی انداخت. سه گروه شامل جریان صدر (مقتدا صدر) ۷۳ کرسی، ائتلاف التقدم، (محمد الحلبوسی رئیس مجلس و اهل سنت) با ۳۷، ائتلاف دولت قانون (نوری المالکی، متعلق به احزاب شیعه و نخست‌وزیر اسبق) با ۳۴، بیش‌ترین تعداد از ۳۲۹ کرسی پارلمان عراق را کسب کردند. طبق سنت سیاسی از زمان حمله آمریکا و سقوط رژیم بعث، پست نخست‌وزیری در اختیار احزاب شیعی، منصب ریاست‌جمهوری متعلق به احزاب کُرد (حزب دموکرات و اتحاد میهنی کردستان) و ریاست پارلمان به گروه‌های سیاسی اهل سنت تعلق داشته است اما اختلافات سیاسی این بار منجر به طولانی شدن روند تشکیل دولت جدید و درنهایت منتهی به این رویدادهای خونین شد. اگر رخدادهای عراق به‌طور روشمند دسته‌بندی شود در چهار مرحله قابل ارزیابی است. اول؛ استعفای نمایندگان وابسته به جریان صدر در پارلمان به دستور «مقتدی صدر» پس از آنکه تلاش‌های او برای تشکیل دولت با همراهی احزاب اهل سنت و کُرد و مشارکت ندادن «چارچوب هماهنگی» شیعی (مجموع احزاب شیعه غیر از جریان صدر)، با شکست روبه‌رو و این استعفا یک اشتباه سیاسی را برای مقتدی صدر رقم زد. چرا اشتباه؟! این خروج نمایندگان، راه را برای ورود نمایندگان جایگزین (علی‌البدل) نزدیک به چارچوب هماهنگی، هموار کرد. و نتیجه آن، معرفی نامزدی «محمد شیاع السودانی» برای پست نخست وزیری بود. جرقه‌ای بر برافروختن آتش ناآرامی‌های شهری که انگیزه فراخوانی هواداران مقتدی صدر و بست‌نشینی و تعطیلی پارلمان را فراهم آورد. تصمیم کُنش سیاسی مستقل از دیگر گروه‌های شیعه تحت عنوان «بیت شیعی» از جمله اختلافات اصلی مقتدی صدر با چارچوب هماهنگی از جمله «هادی العامری»، رئیس ائتلاف الفتح عراق است، پدیده‌ای که مورد پذیرش این چارچوب قرار نمی‌گیرد. در همین رابطه هادی العامری، در سخنانی (۱۲ فروردین ۱۴۰۱) در مخالفت با این نوع سیاست‌ورزی گفت: «ما هرگز از تشکیل فراکسیون اکثریت و حق بلوک شیعی در دولت کوتاه نمی‌آییم؛ بلکه بر ضرورت تشکیل فراکسیون اکثریت توسط چارچوب هماهنگی، جریان صدر و نمایندگان مستقل پارلمان تاکید می کنیم.» دوم؛ فراخوانی هواداران جریان صدر و تنظیم دادخواست از دادگاه عالی فدرال برای انحلال پارلمان، اشتباه دیگر را رقم زد. فراهم کردن زمینه برای مداخله نهاد عالی قضائی در حل و فصل اختلافات سیاسی، رسم خطرناکی است که ممکن است در کوتاه‌مدت اهداف یک جریان سیاسی را برآورده کند اما در بلندمدت نتایج تلخی را در پی خواهد داشت. به همین سبب شورای عالی قضائی عراق در مسیر درست با انتشار بیانیه‌ای رسمی در پاسخ به مطالبه مقتدی صدر، تأکید کرد: «در موضوع انحلال پارلمان از جانب شورای عالی قضائی، باید گفت که این مساله در ماه مارس (اسفند) ۲۰۲۲ و پیش از استعفای جریان صدر (در پارلمان) در شورای عالی قضائی مطرح شده بود و پاسخ این شورا این بود که اختیارات قانونی لازم برای انحلال پارلمان (مجلس نمایندگان) را ندارد و به موجب قانون اساسی، اختیارات شورای عالی قضائی منحصر به مسائل قضائی می‌شود و این شورا حق دخالت در مسئولیت‌های قوای مقننه و مجریه را ندارد.» سوم؛ طرح پیشنهادی عجیب «صالح محمد العراقی» مشهور به وزیر مقتدی صدر از جانب او برای برون رفت از بحران سیاسی کنونی مبنی بر اینکه، همه احزاب و شخصیت‌های سیاسی که از سال ۲۰۰۳ تا به امروز در امور سیاسی مانند نمایندگی پارلمان یا وزیر، نقش‌آفرین بوده‌اند از جمله خود جریان صدر در انتخابات بعدی و روند تشکیل دولت مشارکت نکنند. موضوعی عجیب که اگر این طبقه سیاسی کنار گذاشته شوند، بنابراین از کدام محل جناح سیاسی فراهم شود که در انتخابات شرکت کنند؟ آیا می‌توان آنها را از خارج وارد کرد؟!. اگر برخی از شخصیت‌های سیاسی در هر کشور به فساد و آلودگی مبتلا و موجبات خدشه به اعتماد مردم را فراهم کرده باشند، روش صحیح تلاش برای تقویت احزاب و پرورش نیروهای سالم در نهادهای سیاسی است. چهارم؛ اعلام کناره‌گیری دائم از فعالیت‌های سیاسی از سوی مقتدی صدر رهبر جریان صدر، شاید دیگر عملکرد اشتباه بزرگ او بعد از دستور استعفای نمایندگان وابسته به این جریان در پارلمان باشد. شخصیت سیاسی که شمار بسیاری از هواداران خود را با یک فراخوان به میدان روانه و گفت‌وگوی سیاسی را به انزوا هدایت و موجبات تعطیلی نهادهای حاکمیتی را فراهم می کند، دیگر نمی‌تواند با یک اطلاعیه کنار کشیده و نسبت به پیامدهای درگیری و تحولات خونبار فقط اظهار عذرخواهی کند. سیاست در عصر کنونی و دوران مدرن، پدیده‌ای نسبی است به این معنی که پیروزی یا شکست مطلق معنی ندارد. یک فرآیند پیشروی و پس‌روی است که سیاستمدار ورزیده متناسب با شرایط، امکانات، حقوق جامعه و پایگاه رأی خود، با گفت و شنود با همتایان، سعی در بیشینه‌سازی منافع ملت دارد.

ما به بند افیون تکنولوژی گرفتاریم!

فریبا خانی

نویسنده و روزنامه‌نگار

همه ما از دیدن آدم‌های معتاد ناراحت می‌شویم. از دیدن حالت زار و نزار آن‌ها که بی‌پناه و چرک در کنار نهری در خیابان چرت می‌زنند. گاهی از شدت چرت و بی‌هوشی به شکل مردگان می‌مانند. با خودمان می گوییم چه بر سر آن‌ها رفته است؟ چیست کدام مواد است که شما را افسون کرده است که از زندگی دست شسته‌اید... کدام مواد است که این چنین غل و زنجیرتان کرده است و اختیار از کف داده‌اید... کدام افیون است که خانواده را پشت‌سر گذاشته‌اید و دوستان را ترک کرده‌اید و از نظم زندگی بیرون رفته‌اید و در این دام اسیر آمده‌اید. اما این روزها چه بخواهیم و چه نخواهیم ما هم با آن معتاد آن جوان از زندگی دست شسته فرقی نداریم. می‌پرسید: «چطور؟!» بیشتر ما به طرز دهشتناکی معتاد تکنولوژی شده‌ایم! معتاد به دستگاه‌های کوچکی که صدها بار در طول روز به آن مراجعه می‌کنیم. ما گاهی دچار «بی گوشی هراسی» یا «نوموفوبیا» هستیم که نمی‌توانیم یک لحظه از گوشی‌مان دور بمانیم یا با این مساله که سرمان را در گوشی فرو کرده باعث رنجش دوستان و خانواده و همکاران‌مان می‌شویم. در کتاب «عادت‌های خوب، عادت‌های بد» نوشته «وندی وود» این پدیده که این روزها آدم‌ها دچارش هستند را «فابینگ» نامیده است. این اصطلاح از ترکیب واژه (phone) تلفن و واژه (snubbinig) کم محلی کردن ساخته شده است. و اشاره دارد به زمان‌هایی که شما پاسخ بی‌موقع به تلفن همراه خود می‌دهید و صحبت شخصی که در کنارتان حضور دارد را قطع می‌کنید. یا به جای توجه کردن به او سرتان در گوشی فرو رفته است. برای فرار از این اعتیاد هم گفته شد که بعضی ساعت‌ها خودتان را از گوشی دور کنید و برای پیاده‌روی و... گوشی‌هاتان را با خود نبرید. مدتی از تلفن همراه‌تان دور باشید. استادان ارتباطات مساله «نوتیفیکیشن»ها را مهم می‌دانند می گویند هر فضای مجازی با چراغ‌های روشن نوتیفیکیشن‌ها آدم‌ها را وسوسه به چک کردن گوشی می‌کنند. توجه و بدون تعقل به گوشی‌های هوشمند اعتیاد عمیق بشر امروز است. ذهن انسان علاقه دارد که مدام به سوژه‌های بصری مراجعت کند و از دیدن آن‌ها لذت ببرد. در تحقیقی خواندم: «هر فرد به‌طور متوسط ۱۵۰ مرتبه به گوشی خود سر می‌زند این به شکل متوسط است!» و خیلی از ما بیش از این در دام گوشی‌های هوشمند افتاده‌ایم. طراحان فناوری برای این اعتیاد ما برنامه‌ریزی کرده‌اند و این کار هوشمندانه رخ داده است شما با هر بار باز کردن مثلا اینستاگرام یا فیس بوک یا هر فضای دیگر... یک جایزه دریافت می‌کنید و می‌توانید تصاویر ویدئوهای عجیب و... دریافت کنید. این را مقایسه کرده‌اند با دستگاه‌هایی در آمریکا که کودکان و بزرگسالان در آن سکه انداخته تا جایزه بگیرند. می گویند وقتی مدت طولانی از گوشی خود دوریم فکر می کنیم چیزی ارزشمند پست یا خبری را از دست داده‌ایم. در حالی که این طور نیست این اعتیاد باعث شده حجم اضطراب‌های ما به‌خاطر خبرهای تلخ و صحنه‌های دلخراش افزایش پیدا کند. خبرهایی که حتی به جغرافیای ما ربطی ندارد را هم پی می‌گیریم و اضطراب خود را افزون می کنیم. اصلاً ما در جریان جزئیات روز به روز زورگیری‌ها، خشونت و شکنجه هستیم. و این ناخودآگاه نگرانی‌های ما هزار برابر کرده است. صحنه‌های تصادفات سخت هزار بار دست‌به‌دست می‌شوند. سیل و زلزله و آتشفشان و توفان. دکتر یونس شکرخواه در کانال تلگرامی «عرصه‌های ارتباطی» یکبار یک مقاله‌ای را آورده بود از مایکل زیفرا متخصص روانشناسی گروهی پزشکی نورث وسترن، این متخصص بعد از شروع جنگ روسیه و اوکراین گفته بود: «از شنیدن و خواندن خبرهای تحریک آمیز دوری کنید. برای شنیدن اخبار از رادیو و تلویزیون هم زمان محدودی اختصاص دهید. برای سر زدن به گوشی هوشمند برای دریافت خبرهای تلخ مدت این کار را کمتر کنید.» این متخصص گفته بود که شبکه‌های اجتماعی این استعداد را دارند که احساسات شما را تشدید کنند که حتی ایجاد مشکل برای برخی از شما شود. در معرض نامحدود خبرهای تلخ قرار گرفتن می‌تواند تمام توجه شما را معطوف به خود کند. او توصیه به ورزش منظم و طولانی کرده بود. «برای تاثیرات خبرهای بدی که مدام در شبکه‌های اجتماعی می‌خوانیم خاموش کردن گوشی برای ساعتی را...» ما در جهانی آشفته و بی‌پناه به سر می‌بریم انسان مدرن انسان بی‌پناهی است. و شبکه‌های اجتماعی باعث شده است ما این آشفتگی‌های فرهنگی و تفاوت‌ها را بیشتر ببینیم و بیشتر سردرگم شویم. این روزها به قول داریوش شایگان در کتاب افسون زدگی جدید: «اینک نغمه فرهنگی جهان چند صدایی است. در روزگار ما صداهای ناموزون و گوشخراش بسیار شنیده می‌شود. اکنون ما با در هم آشفتگی ژانرها و ترکیبات و انواع اختلاط‌ها روبه‌رو هستیم. به جای اینکه لایه‌های رسوبات فرهنگی به جای هم قرار گیرند در کنار هم قرار گرفته‌اند، چهره جهان دگرگون شده است و بیش از این اسیر آشفتگی است.» دوباره به‌خیابان برویم به چهره غمگین آدم‌هایی بنگریم که در بند افیونی زندگی از کف داده لایعقل آویزان‌اند... این تکنولوژی هم ما را در بند کرده و زندگی را از کف ما بریده. اگر چه بریدن از این تکنولوژی سخت است به‌خاطر اپلیکیشن‌های قدم شمار پیاده‌روی، یا ورزش دو، یا اپلیکشین‌های کتاب‌های صوتی و تلگرام و اینستاگرام و هزار بازی جذاب و مفرح دیگر... اما می‌توانیم آگاهانه ساعتی بدون این‌ها به سر بریم هم اکنون کمپ‌هایی در ایران و سراسر جهان تشکیل شده است که به کمک انسان‌های معتاد به تکنولوژی و به خصوص گوشی همراه می‌آیند. شاید لازم باشد از کارشناسان امور کمک بگیریم... این اعتیاد را دستکم نگیریم. به قول صائب تبریزی: حاصل این مزرع ویران بجز تشویش نیست/از خراج آسودگی خواهی، به سلطانش گذار

جناب آقای دکتر هادی خانیکی

مصیبت درگذشت برادر گرامی‌تان را به شما و خانواده محترم تسلیت می گوییم.

از خداوند مهربان برای آن درگذشته علو درجات و برای بازماندگان شکیبایی مسئلت داریم

روزنامه آرمان ملی